

Fja moloen

Bruene lager illevarslende knirkelyder og jeg kan høre fisk hoppe i vannet.

Horisonten er mørkere enn svart, snøen lysere enn hvit. Det ligger noe i vannet, gul og våt, flyter så vidt, en kopp. To store indigo-fargede øyne ett av vinduene i de tusen båter rundt meg. Det høres mystiske skrik, som en million døende rårner. Lange negler skraper på rekkverket, fingre kalde som is legger seg rundt halsen min. Det er ingenting jeg kan gjøre, fantasien har tatt over for fornuften. Og mens kidnapperne kaster meg inn i bilen, tenker jeg kun én tanke; Jeg skulle ikke ha spist det "sukkeret"